

[Nyhøe Andersen.]

politisk stramning, endda af stort format, en stramning på over 2 milliarder kr. inden for mindre end 1½ år.

Man kan spørge, hvad disse penge skal bruges til. Der er i udvalgsflertallets betænkning udtalt, at det provenu, afgiften indbringer, kan anvendes til en erhvervsfremmende politik efter de generelle linjer, der er fremført over for udvalget. Her lader man det altså stå åbent, at hele provenuet kan bruges på den måde. Det synes ikke at være regeringens opfattelse, at det skal gøres sådan. Regeringens opfattelse, som den er fremstillet over for os, synes at være den, at kun en del af provenuet skal bruges til eksportfremmende og erhvervsfremmende foranstaltninger, mens resten, jeg har endda forstået hovedparten, indtil videre skulle bruges til en styrkelse af kasseoverskuddet. Det vil altså sige, at det er en finanspolitisk foranstaltning, og det forekommer mig, at den efter den praksis, der har været gældende i 8 år her i landet, ikke burde medføre dyrtidsregulering, men jeg ser da meget vel, at regeringen naturligvis ikke ønsker vanskeligheder med SF på dette ømtålige punkt, og vi har jo noteret os adskillige udtalelser af økonomiministeren i den seneste tid, hvori han tager stærkt afstand fra ethvert tilløb til nogen tanke om, at denne regering kan eller vil føre indkomstpolitik. I stedet kurerer man altså videre på symptomerne og hæver varigt det danske indkomst- og omkostningsniveau.

En del af provenuet skal altså bruges. Vi ved ikke hvor meget, vi ved ikke hvornår, og vi ved heller ikke med nogen særlig præcision til hvad. Det er alt sammen noget, der skal drøftes med erhvervene. De erhverv, som man i går end ikke ulejligede sig med at sende lovforslaget til, vil man nu ind i omfattende drøftelser med om det noksom omtalte kapitalmarkedsråd. Hvad vi har fået at vide, er, at man vil sigte mod en mere smidig formidling af kapitalen til eksporterhvervene, når dette råd engang er blevet nedsat. Det vil nok vare nogen tid, og i mellemtiden vil vi opleve en finanspolitisk stramning af størrelsesordenen 6-8 mill. kr. om dagen.

Jeg synes ærlig talt, at den situation kaster et ganske grelt lys over den kritik, vi indtil for ganske få uger siden hørte den

nuværende regering, socialdemokratiet, rette imod den daværende regerings beskæftigelsespolitik. Vi har hørt megen tale om, hvordan vi her i den kommende tid ville komme ind i en situation med en alt for stor ledighed, og nu oplever vi altså, at den nye regering gennemfører en finanspolitisk stramning af størrelsesordenen 6-8 mill. kr. om dagen netop i denne situation. Det er et forbløffende dementi af, hvad man for bare få uger siden angreb den daværende regering for. Men jeg formoder, at man i den kommende tid vil opleve en hel masse særlige foranstaltninger det ene og det andet sted i landet imod ledighed af den ene og den anden art efter mottoet: hvorfor gøre det enkelt, hvis det kan gøres indviklet?

Vi har naturligvis i udvalget stillet spørgsmålet for at få en nærmere begrundelse for de formodede gunstige økonomiske virkninger, som lovforslaget ville have. Jeg må sige, at det har været mere svært, end rimeligt er, at få fornuftige og sigende svar på disse spørgsmål. Et af dem gik ud på, at vi gerne ville vide noget om, hvordan man forestillede sig at den indenlandske produktion ville udvikle sig til erstatning for den import, man vanskeliggør, og det svar, vi fik, lød i al sin enkelthed således: „Man kan ikke besvare spørgsmålet“. Altså man kan ikke, eller man vil ikke sige noget som helst om, hvordan denne importafgift vil virke på den danske produktion.

Det var mit indtryk i dag, at regeringspartiets, eller skal vi sige regeringspartierne repræsentanter i stigende grad fik kolde fødder, efterhånden som dokumentationen rullede frem for udvalget for, at denne 10 pct. importafgift havde generende virkninger på eksporten og på investeringerne i erhvervslivet, og derfor fik vi heldigvis i dagens løb en lang række fritagelser i form af ændringsforslag fra finansministeren. Jeg synes selvsagt, at det er udmærket, at disse ændringsforslag er kommet. De vil utvivlsomt afbøde en række virkninger, der havde været helt utålelige, men jeg skal da ikke lægge skjul på, at tryk ved situationen er jeg på ingen måde. Jeg er ikke sikker på, at dette nu virkelig er blevet afgjort ud fra en tilstrækkelig dybtgående overvejelse, og at der ikke stadig kan være en række virksomheder og brancher, der af den ene eller den anden grund ikke har ladet høre